

РЕШЕНИЕ

№ 24528

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11531** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД, чрез адвокат В. Я., против ревизионен акт (РА) № Р-22221721004926-091-001 от 26.04.2022 г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, който РА с Решение № 1169/26.07.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП) е частично ИЗМЕНЕН, относно установения резултат по ЗДДС, както следва:

за периода м. 02.2019 г. размерът от 613. 32 лв. за внасяне е определен на 488. 54 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

за периода м. 06.2019 г. размерът от 3 097. 10 лв. за внасяне е определен на 1 088. 07 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

за периода м. 07.2019 г. размерът от 1 537. 11 лв. за внасяне е определен на 412. 90 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

за периода м. 06.2020 г. ДДС размерът от 1 568. 38 лв. за възстановяване е определен на 2 400. 00 лв. за възстановяване;

за периода м. 11.2020 г. размер от 68. 84 лв. за внасяне е определен на 0. 00 лв. за внасяне;

за периода м. 12.2020 г. размерът от 2 579. 87 лв. за възстановяване е определен на 2 608. 43 лв. за възстановяване;

за периода м. 08.2021 г. размерът от 556. 49 лв. за възстановяване е определен на 592. 87 лв. за възстановяване,

и е ПОТВЪРДЕН в оспорената част на установени резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2019 г., м. 02.2019 г., м. 04.2019 г., от м. 05.2019 г. до м. 09.2019 г., м. 12.2019 г. и м. 03.2020 г., както и по ЗКПО за 2019 г. и 2020 г., ведно със съответните лихви.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт, като издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорва се преди всичко извършването на ревизията по особения ред на чл. 122 от ДОПК с аргумент, че и решаващият орган в решението си потвърждава липсата на основанията по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК. Навежда твърдения, че РА е издаден в противоречие с принципите за обективност. Счита, че са изпълнени всички материалноправни предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури и органът по приходите неправомерно е отказал да признае това право. Акцентира, че в хода на ревизията са представени множество доказателства за реалност на доставките на стоки по смисъла на чл. 6 от ДОПК, които били игнорирани от ревизиращите. Изразява несъгласие с подхода на ревизиращите при преценката за наличие на свързаност между дружествата, както и относно приетото, че доставчиците са с „рисков профил“. Изводите на ревизиращите противоречат на практиката на Съда на ЕС и на ВАС. С оглед всичко изложен се иска отмяна на РА. Прилага писмени доказателства.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател е представлявано от упълномощен адвокат В. Я., който: поддържа жалбата; ангажира писмени доказателства и заключение на съдебно-счетоводна експертиза; претендира присъждане на сторените по делото разноски (списък по чл. 80 от ГПК – л. 341 по делото); прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. В открито заседание от дата 21.04.2026 г. посочва, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че спорните доставки са действителни. И при проверяването лице, и при доставчиците, и при получателите се доказаха оспорените от НАП услуги. Стоката е била използвана в последващата дейност на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД. Жалбоподателят е реализирал продажбата на тези стоки и е получил приходи от тяхната реализация. Вещото лице е установило, че е налице плащане по спорните фактури. Представя се списък на разноските.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП не е представляван в последното съдебно заседание. На дата 20.04.2026 г. е постъпила молба от страна на юрисконсулт С. С. за даване ход на делото. Искане от съда да отхвърли жалбата. Представя списък с разноски.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не се явява, не се представлява, не излага становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 45 - ти състав, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221721004926-020-001 от 27.08.2021 г. (л. 148 и сл.). Тази заповед е връчена на дата 23.09.2021 г., с която е възложено извършването на ревизия на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. и за ДДС за периода от 01.01.2019 г. до 30.06.2021 г. Определен е срок за приключване на ревизията до 3 месеца от връчване на ЗВР, т. е. до 23.12.2021 г. Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) с № Р-22221721004926-020-002 от 23.09.2021 г. (л. 151) в обхвата на ревизията, относно ДДС е включен и периода от 01.07.2021 г. до 31.08.2021 г. Със ЗИЗВР № 22221721004926-020-003 от 04.01.2022 (л. 40) срокът на ревизията е удължен до 04.03.2022 г. На основание чл. 34, ал. 1, т. 1 от ДОПК, ревизионното производство е спряно със заповеди № Р-22221721004926-023-001 от 11.10.2021 г. и № Р-22221721004926-023-002 от 18.01.2022 г. Възобновено е със Заповеди №

Р-22221721004926-143-001 от 25.10.2021 г. и № Р-22221721004926-143-002 от 27.01.2022 г.

Заповедта за възлагане на ревизията е издадена от В. Т. Д.. Тя е заемала длъжността началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т.. Заповедта за възлагане е издадена от В. Д. в качеството ѝ на заместник на Н. С. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., съгласно Заповед № 5499 / 11.08.2021 г. за разрешаване на отпуск (л. 141), издадена от директора на офис Л. към ТД на НАП В. Т.. Последната е издадена въз основа на Заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. (л. 142), издадена от директора на ТД на НАП С.. Останалите ЗИЗВР са издадени от титуляря Н. С. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощена на основание чл. 112, ал. 6 от ДОПК със Заповед №3-ЦУ-2795/26.08.2021 г. на зам. изпълнителен директор на НАП, във връзка със Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП и Заповед № РД-01-284 от 10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С.. Заповедите са издадени във формата по чл. 113, ал. 1 от ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

За резултатите от ревизията, в срока по чл. 117 от ДОПК, е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221721004926-092-001 от 28.03.2022 г. (л. 170 - 189), връчен по електронен път на дружеството на 29.03.2022 г., видно от удостоверение за връчване на стр. 191 по делото.

Ревизираният субект е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД е постъпило писмено възражение (л. 593, папка 4) с приложени доказателства изразяващи се в банкови извлечения за периода от 01.01.2019 г. до 30.11.2020 г.; аналитични салда за земи, терени и сграда; амортизационен план на транспортни средства и талони на МПС; декларация от управителя на дружеството; декларация от управителя на „ПУРА ВИДА“ ЕООД; заверени копия на фактури; заверени копия на фактури с получател „ПУРА ВИДА“ ЕООД; заверени копия на фактури със спецификации с получател „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД; договори за парични заеми и разписки за предадени и получени суми от „ПУРА ВИДА“ ЕООД, в качеството на заемодател на ревизираното лице.

Възражението е преценено от органите по приходите като неоснователно, като ревизията приключва с издаване на РА № Р-22221721004926-091-001 от 26.04.2022 г., от Н. С. И. - началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. - орган, възложил ревизията и Р. В. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията. РА е връчен на дата 03.05.2022 г. С него са възприети изцяло констатациите от РД и на дружеството - жалбоподател са установени допълнителни задължения за корпоративен данък и ДДС. Видно от РА корекцията по ЗДДС произтича от непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 14 168. 83 лв. по фактури, издадени от „РЕДИМЕЙД“ ЕООД и „ПУРА ВИДА“ ЕООД, както и от допълнително начислен ДДС в общ размер на 4 223. 42 лв. във връзка с неотразени в отчетните регистри ВОП за данъчни периоди м. 02.2019 г., м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 06.2020 г., м. 11.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 08.2021 г., предмет на спора в настоящото производство. По ЗКПО корекцията произтича от увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството във връзка непризнати разходи за данъчни цели в общ размер на 4 300. 97 лв., деклариращи в ГДД за 2019 г. и 2020 г., по фактури, издадени от цитираните дружества.

РА, на основание чл. 152 от ДОПК, е бил оспорен с жалба с № 53-06-4146 от 17.05.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-792 от 20.05.2022 по регистъра на дирекция „ОДОП“ С. пред компетентен орган – директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на НАП. В срока по чл. 155, ал. 1, вр. чл. 146 от ДОПК е постановено Решение № 1169/26.07.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С..

В решението на решаващия орган е маркирано, че не са установени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 04.2020 г., м. 07. 2020 г., м. 09.2020 г., м. 10.2020 г., от м. 01.2021 г.

до м. 07.2021 г. и в тази част на основание чл. 88, ал. 1, т. 3 от АПК жалбата е оставена без разглеждане. Посочено е, че макар ревизията да е протекла формално по особения процесуален ред на чл. 122 от ДОПК и целта да е била формиране на данъчна основа по аналог, реално не е налице определяне на данъчната основа по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Посочените в точки от 1 до 16 на цитираната разпоредба обстоятелства за определяне на данъчната основа, формално са посочени в РД и не водят до конкретни резултати.

В частта, относно установено ДДС с решението е прието, че РА е незаконосъобразен по отношение на установените допълнителни задължения въз основа на изводите за недекларирани получени ВОП от OLITEX APS DK COMPANY VEJLE A/S, BLEND SHOES A/S DK COMPANY VEJLE A/S и RDT TRADING S. R. O., за данъчни периоди м. 02.2019 г., м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 06.2020 г., м. 11.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 08.2021 г. Поради което допълнително начисленият данък в размер на 4 223,42 лв. във връзка с констатациите за осъществени ВОП е отменен. РА в останалата оспорена част - на отказано право на ползване на данъчен кредит по фактури „издадени от „РЕДИМЕЙД“ ЕООД и „ПУРА ВИДА“ ЕООД, както и на извършено увеличение на финансовия резултат на дружеството - жалбоподател за 2019 г. и 2020 г. е потвърден.

Предвид гореизложеното с решението на решаващия орган конкретно е:

Изменен:

установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 02.2019 г. в размер на 613. 32 лв. за внасяне, като е определен на 488. 54 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 06.2019 г. в размер на 3 097. 10 лв. за внасяне, като е определен на 1 088. 07 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 07.2019 г. в размер на 1 537. 11 лв. за внасяне, като е определен на 412. 90 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 06.2020 г. ДДС за възстановяване в размер на 1 568. 38 лв., като е определен на 2 400. 00 лв. за възстановяване;

установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 11.2020 г. в размер на 68. 84 лв. за внасяне, като е определен на 0. 00 лв.;

установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 12.2020 г. в размер на 2 579. 87 лв. за възстановяване е определен на 2 608. 43 лв. за възстановяване;

установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 08.2021 г. в размер на 556. 49 лв. за възстановяване, като е определен на 592. 87 лв. за възстановяване.

Потвърден:

относно установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2019 г., м. 02.2019 г., м. 04.2019 г., от м. 05.2019 г. до м. 09.2019 г., м. 12.2019 г. и м. 03.2020 г.;

относно оспорената част по ЗКПО за 2019 г. и 2020 г., ведно със съответните лихви.

Решението е връчено на дружеството по електронен път на 09.08.2022 г. (л. 137).

От фактическа страна в хода на ревизията е установено, че през ревизирувания период едноличен собственик на капитала на дружеството – жалбоподател е „Адвансд ритейл С.“, с управител Д. Р. и е декларирано вид на извършвана дейност - търговия на едро с облекло и обувки (код по НКИД 4642). Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по ЗДДС и ЗКПО за спорните периоди. Констатирано е, че „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 13.11.2008 г. – регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот.

За изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства, са извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Изложени са предприетите от

органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателства.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на дружеството - жалбоподател са връчени 3 броя искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) с № Р-22221721004926-040-001 от 04.10.2021 г., № Р-22221721004926-040-002 от 07.03.2022 г. и № Р-22221721004926-040-003 от 09.03.2022 г., в отговор на които с придружително писмо са представени счетоводни и търговски документи и регистри, оборотни ведомости, справки, писмени обяснения и декларации. Установено е, че дейността на дружеството се извършва в магазин № 6, находящ се в [населено място], [улица], съгласно сключен Договор за наем от 02.05.2018 г. с наемодателя „МАРТИТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и складови помещения към търговски комплекс, находящи се в [населено място], [улица], съгласно сключен Договор за наем от 01.03.2021 г. с наемодател „ЛИНКЪЛН 121“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. С Договори за наем от 01.06.2018 г. ревизираното лице преотдава магазин № 6 на „РЕДИМЕЙД“ ЕООД и „ПУРА ВИДА“ ЕООД.

За нуждите на ревизионното производство с Протокол № Р-22221721004926-ППД-001 от 04.03.2022 г. са приобщени събраните доказателства в хода на Проверка по прихващане или възстановяване, приключила с АПВ №П-22221721048870-004-001/12.04.2021 г. Към проверката са приобщени представени документи от ревизираното лице.

С Протокол № Р-22221721004926-ППД-002/04.03.2022 г. са приобщени събраните доказателства в хода на извършена Проверка за установяване на факти и обстоятелства (ПУФО) на „РЕДИМЕЙД“ ЕООД, в т. ч. Протокол за извършена насрещна проверка на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД за установяване реалността на издадени фактури за периода 01.01.2020 г. – 31.08.2020 г. и събрани доказателства от доставчика.

С Протокол № Р-22221721004926-ППД-003/04.03.2022 г. са приобщени събраните доказателства в хода на извършена ПУФО на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД, в т.ч. Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ на „ПУРА ВИДА“ ЕООД; фактури; Договори за заем ведно с разписки; оборотни ведомости за 2019 г. и 2020 г. и счетоводни регистри на сметки от гр. 40, 60 и 70; талони на МПС.

На основание чл. 57 от ДОПК е изготвено искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОТЛ) до „РЕДИМЕЙД“ ЕООД и „ПУРА ВИДА“ ЕООД. Данните от получения отговор са взети предвид при формиране на крайните изводи у ревизиращите.

След анализ на събраните доказателства, ревизиращият орган е констатирал, че са представени частично изисканите доказателства, като липсват: банкови извлечения за всички изискани периоди от банковите сметки на дружеството, доказателства за получени ВОП. В тази връзка е формиран извод за наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК – „липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч. или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане“, както и „когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски липсват“.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено уведомление от 07.03.2022 г. (л. 580, папка 3), с което дружеството – жалбоподател е уведомено, че данъчната основа за облагане с ДДС и корпоративен данък за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. По реда на чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК е изготвено уведомление, с цел разясняване на правата на задълженото лице в производството по чл. 122 от ДОПК (л. 583, папка 3). Уведомленията са връчени на ревизираното дружество по електронен път на 08.03.2022 г. С Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице от 09.03.2022 г. му е предоставена

възможност да представи конкретно изброени доказателства и да вземе становище. В тази връзка в РД е констатирано, че от „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД не са представени всички изискани документи, вкл. и становище.

На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК на стр. 5 - 12 от РД е направен анализ на относимите обстоятелства, изброени в т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 9 и т. 15 и т.16 от същата разпоредба. Доказателствата за наличие на посочените обстоятелства са изведени от: писмени обяснения, декларирани пред НАП данни, движенията и остатъците от банковите сметки, брутните приходи, сключените от лицето договори и др.

I. Относно оспорената част на установени задължения по ЗДДС.

С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчиците „ПУРА ВИДА“ ЕООД и „РЕДИМЕЙД“ ЕООД. От органите по приходите е маркирано, че изготвените ИПДПОЗЛ до двете дружества са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. В тази връзка е констатирано, че не са представени изисканите доказателства - счетоводни регистри, доказателства за кадрова, материална и техническа обезпеченост, информация относно това кой реално е извършил фактурираните доставки, договори, приемо-предавателни протоколи информация за произхода на доставените стоки и др. Предвид това е прието, че ревизиращите са поставени в невъзможност да установят наличието на надлежни счетоводни записвания при доставчиците за доставките, както и доказателствата за тяхната обективна възможност да изпълнят доставките.

Относно представените от страна на жалбоподателя писмени доказателства е констатирано, че за всеки един от доставчиците са представени копия на издадени фактури с приложени към тях спецификации, пътни листове, банкови извлечения, ППП и счетоводни регистри.

Ревизиращият орган е извършил служебна проверка в информационната система на НАП във връзка с възможността именно посочените във фактурите доставчици да са извършили спорните доставки с наличния кадрови, материален и технически ресурс. Установено е, че доставчиците са deregистрирани по инициатива на данъчен орган и са с определени задължения в големи размери. Относно „РЕДИМЕЙД“ ЕООД е констатирано, че не е разполагало с технически, технологичен, и кадрови ресурс за извършване на доставки, няма наети лица, няма регистрирани обекти, откъдето да извършва дейността си и др. Относно „ПУРА ВИДА“ ЕООД от резултатите от извършена насрещна проверка по предходно контролно производство на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД е установено, че дружеството не е представило изисканите доказателства.

Вследствие на анализа на посочените данни, ревизиращите органи са приели извод, че не е доказано изпълнение на доставките по описаните в констативната част на РД фактури (стр. 10-11 от РД), както и получаването на тези доставки от ревизираното дружество.

Конкретно ревизиращият орган е приел, че не се доказва лицето да разполага с оригинални данъчни документи в т.ч. и счетоводни регистри. Маркирано е, че частично са представени изисканите доказателства, като липсвали основните – банкови извлечения. Според органите по приходите получените доказателства на хартиен носител не били заверени с подпис и печат на издателя. В тази връзка ревизиращите са обосנוвали извода, че следва да се приеме наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК, като след анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от ДОПК е определена данъчна основа и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС, чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 70, ал. 5 от с. з. във връзка с чл. 6 и чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС ревизиращите органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 168,83 лв. по фактурите, издадени от горецитираните две дружества - доставчици.

Конкретно по доставчици и периоди непризнатото право на приспадане на данъчен кредит е както

следва:

За данъчни периоди м. 01.2019 г. и м. 02.2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 802. 62 лв. по фактури № 113 от 31.01.2019 г. и № 122 от 25.02.2019 г., издадени от „ПУРА ВИДА“ ЕООД, с посочен предмет – стоки по спецификация (стр. 10 от РД).

За данъчни периоди м. 01.2019 г. и м. 09.2019 г., м. 11.2019 г., м. 12.2019 г. и м. 03.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9 536. 21 лв. по 9 фактури, издадени от „РЕДИМЕЙД“ ЕООД, с посочен предмет – стоки по спецификация (стр. 11 от РД).

II. Относно корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г.

Съгласно констатациите на РД за 2019 г. от задълженото лице е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 78 416. 85 лв. и разходи в размер на 82 204. 51 лв. Счетоводен финансов резултат /С./ - загуба в размер на 3 787. 66 лв. и данъчен финансов резултат – загуба, в размер на 3 787. 66 лв., съответно дължим КД в размер на 0,00 лв. За 2020 г. от задълженото лице е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 76 971. 89 лв. и разходи в размер на 86 868. 71 лв. С. – загуба, в размер на 9 896. 82 лв. и данъчен финансов резултат – загуба, в размер на 9 896. 82 лв., съответно дължими КД в размер на 0. 00 лв. На основание чл. 122, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК и чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 8, т. 9 и т. 15 от ДОПК с РА за 2019 г. е определена основа за облагане с корпоративен данък в размер на 35 591. 08 лв. Същата е получена като сбор от непризнатите за данъчни цели разходи в размер на 39 378. 74 лв. (данъчните основи на фактурите издадени от „РЕДИМЕЙД“ ЕООД и „ПУРА ВИДА“ ЕООД, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит), счетоводен финансов резултат в размер на – 3 787. 66 лв. и счетоводни разходи за амортизация по чл. 54, ал. 2 от ЗКПО в размер на 3 057. 59 лв. намалена с годишните данъчни амортизации по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО в размер на 3 057. 59 лв. за 2019 г. С РА за 2020 г. е определена основа за облагане с корпоративен данък в размер на 7 418. 57 лв. Същата е получена като сбор от непризнатите за данъчни цели разходи в размер на 17 315. 39 лв. (данъчните основи на фактурите издадени от „РЕДИМЕЙД“ ЕООД и „ПУРА ВИДА“ ЕООД, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит), счетоводен финансов резултат в размер на - 9 896. 82 лв. и счетоводни разходи за амортизация по чл. 54, ал. 2 от ЗКПО в размер на 2 317. 52 лв. намалена с годишните данъчни амортизации по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО в размер на 2 317. 52 лв.

Видно от РА, в резултат на тези корекции за периодите 2019 г. и 2020 г. е установен корпоративен данък за довносяне, съответно в размер на 3 559. 11 лв. и 741. 86 лв. (или общо 4 300. 97 лв.)

В хода на оспорване на РА по административен ред, така събраните доказателства решаващият орган е отнесъл в подкрепа на изводите на приходните органи, изложени в РА/РД. В тази връзка решаващият орган е отхвърлил възраженията на дружеството, в тази част, като неоснователни и е потвърдил акта по отношение на установените с него задължения за ДДС и корпоративен данък, ведно със съответните лихви.

В съдебното производство, по искане на жалбоподателя, е допуснато изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, изпълнена от вещото лице Г.. В представеното заключение прието от съда, както и в проведеното о.с.з. на 13.03.2023 г., вещото лице дава отговор на следните задачи:

1. Вещото лице да проследи по всяка една фактура предмет на настоящия спор, какви приемно-предавателни протоколи/ ППП/, пътни листи и спецификации и към кои доставчици са налични по делото, както отговаря ли на описанието на предмета на фактурите на описанието на стоките, които са предмет на ППП и спецификации, разполага ли жалбоподавателя със собствен транспорт, товарен автомобил и какви документи са налични по делото, които го установяват?

2. Осчетоводен ли е от „Евразия-мост“ ЕООД и по какъв начин получаването на доставките от доставчиците „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД за данъчните периоди, предмет на

ревизионния акт, извършени ли са и осчетоводявани ли са плащанията по доставките, кога и в какъв размер? Получените доставки използват ли се за последващи доставки в извършваната от жалбоподавателя търговска дейност, отчетени ли са приходи от продажбите на същите стоки ?

3. Регистрирани ли са по ДДС доставчиците „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД, същите отразили ли са издадените към жалбоподавателя фактури, предмет на настоящето дело и подадени ли са до НАП регистри по ЗДДС?

На първия въпрос, след проверка на материалите по делото и на финансово-счетоводните документи на „Евразия-мост“ ЕООД, в заключението си вещото лице дава отговор, че конкретните фактури, посочени в таблица № 1 (стр. 2-3 от Заключението), са своевременно осчетоводени и окомплектовани с първични счетоводни документи: Приемно-предавателни протоколи придружени с спецификации, в които са отразени вида на фактурираната номенклатура, брой, стойност. Стоката е транспортирана със служебен автомобил [рег.номер на МПС] , С. Джемпер, който е осчетоводен в регистрите на „Евразия-мост“ ЕООД по счетоводна сметка 205 „Транспортни средства“.

Относно втория поставен въпрос се установява, видно от Таблица № 2, че след получаване на доставката, стоката е заприходена от „Евразия-мост“ ЕООД по дебита на материална сметка 304 „Стоки“ по номенклатури и кредита на сметка 4011 „Доставчици“. Конкретно е посочено, че за целите на икономическата експертиза е предоставено цялото движение по партида доставчици: „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД видно, от които се установява, че всички фактури са осчетоводени в регистрите на „Евразия - мост“ ЕООД. Стоката е заплатена, като е дебитирана сметка 401 и кредитирана сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“. Вещото лице е маркирало, че видно от таблица № 2, получената стока от доставчиците „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД своевременно е осчетоводена и отразена в дневниците за покупки/продажби по ДДС за съответните данъчни периоди. При доставката на стоките, своевременно са извършени, както осчетоводяванията по материална сметка, доставчици, разплащателна сметка и сметка 4531 „Разчети за данък върху добавената стойност“, които отговарят на Дневниците за покупки по ДДС. Видно от движение на банката, се установява, че са осъществени плащанията по извършените доставки., кога и в какъв размер е отразено в таблица № 2. Получените доставки са изписвани, като са използвани за последващи доставки в търговска дейност, отчетени са приходи от продажбите на същите стоки по сметка 703 „Приходи от продажби и услуги“, които са отразени в счетоводните регистри и дневниците за продажби по ДДС на „Евразия-мост“ ЕООД.

По трети въпрос, установените от вещото лице резултати са обективирани в таблица № 3 (на стр. 5 от Заключението). Видно от отразените Справки декларации по ЗДДС „Евразия-мост“ ЕООД своевременно е отразила фактурите в СД по ЗДДС, както и доставчиците „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД са регистрирали същите фактури в своите дневници по ЗДДС.

Във връзка с оспорване на заключението от процесуалния представител на ответника е изготвено допълнителното заключение на съдебно-счетоводната експертиза, прието от съда и неоспорено от страните. Вещото лице Г., с оглед Споразумения за насрещно прихващане (от 30.12.2019 г. „Пура Вида 13“ ЕООД – л. 392 и сл. по делото; на 31.12.2019 г. с „Редимейд“ ЕООД - л. 360 и сл. по делото; от 31.08.2020г. с „Редимейд“ ЕООД - л. 352 и сл. по делото), както и фактурите, отразени в таблица (стр. 2 от Заключението) установява, че последните са регистрирани в дневниците по ДДС. Посочено е, че са фактурирани разходи за наем на помещения (по договори за наем представени от ревизираното лице), както и ползвани в тези помещения консумативи за електроенергия, вода, местни данъци и такси (такса битови отпадъци и закупени краткотрайни материални активи) стока по спецификации. С оглед изложеното в заключението е даден отговор, че задълженията на „Евразия-мост“ ЕООД към „Пура Вида 13“ ЕООД и „Редимейд“ ЕООД са

погасени. Съдът кредитира ССЕ изцяло като компетентна и обоснована, доколкото експертът е отговорил на поставените задачи.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, в това число доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията и доказателства удостоверяващи притежаването на КЕП от лицата, подписали в съответното длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок от легитимиран субект и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

При извършване на служебната проверка по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК и установява задължения за периоди и предмет, за които е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му. Публичните вземания са конкретизирани по основание, по размер и по субект.

Компетентността на органа, издаващ РА, е първото от изискванията за законосъобразност, което трябва да е налице, за да може този вид финансов акт да порожи желаните от неговия автор правни последици. Компетентността е израз на *специализацията*, която притежават отделните административни органи при решаването на един или друг въпрос. Няма и не може да има административен орган, който да притежава компетентност във всички сфери на държавното управление. Това налага изграждането на система от административни органи, които притежават предоставени от закона властнически правомощия, необходими за решаването на определен кръг от задачи. Когато говорим за компетентността трябва да направим изричната уговорка, че тя освен право е и задължение на съответния административен орган, което я отличава от правомощията притежавани от правните субекти в областта на гражданското право.

Ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията (арг. от чл. 112, ал. 1 от ДОПК). Това е основополагащият акт, който освен че дава началото на ревизионното производство, е определящ и за института на компетентността. В конкретния случай заповедта за възлагане на ревизия е издадена от орган по приходите при условията на заместване. Съгласно трайната съдебна практика, за да е изпълнен фактическият състав на „заместването“ трябва да са налице кумулативно следните предпоставки: 1) Изрична писмена заповед, издадена от съответния компетентен орган, с която да е определено лицето, което ще изпълнява функциите на отсъстващия титуляр на длъжността и 2) Доказателства за отсъствие / обективна невъзможност за изпълнение на възложените функции, съобразно Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г., постановено по тълкувателно дело № 4 от 22.04.2004 г. по тълк. д. № 4 от 2002 г. (в този смисъл Решение № 3539 от 30.03.2026 г. на ВАС по адм. д. № 2022 / 2026 г., Осмо отделение на ВАС).

В конкретния случай, както органът, възложил ревизията В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. (действащ в качеството на заместник на Н. С. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., съгласно Заповед № 5499/11.08.2021 г. на директора на офис Л. към ТД на НАП В. Т. и Заповед №РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С.), така и органът издал РА - Н. С. И. и вторият участник при издаването на РА – Р. В. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т., ръководител на ревизията и участникът в ревизионното производство, са

определени като органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК със Заповед № 3-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП.

Първата предпоставка от фактическия състав на заместването е налице. Със Заповед № 3-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП В. Д. е определена като част от органите по приходите към ТД на НАП В. Т., по отношение на които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Тоест, те могат да възлагат ревизии по отношение на данъчни субекти, спрямо които компетентни са органи по приходите от друга ТД на НАП. Част от тази заповед е и титулярят Н. И.. Представена е и Заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С., видно от която, ако титулярят Н. И. отсъства, то тя се замества от В. Д. – (вж. точка 7 от част II на заповедта). Тоест, изрично е определено лицето, което ще изпълнява функциите на отсъстващия титуляр на длъжността.

Доказана е и втората предпоставка от фактическия състав на заместването, а именно – доказателства за отсъствие / обективна невъзможност за изпълнение на възложените функции, съобразно Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г., постановено по тълкувателно дело № 4 от 22.04.2004 г. по тълк. д. № 4 от 2002 г. По делото е приложена Заповед № 5499 от 11.08.2021 г., с която на основание чл. 57, ал. 3 от ЗДСл на Н. И. е разрешено да използва полагаем отпуск общо за седем дни, считано от 19.08.2021 г. до 27.08.2021 г. Заповедта е издадена от заместника на титулара на дата 27.08.2021 г.

Относно компетентността на органите, издали РА, и по-конкретно относно валидността на заместването, съдът съобрази и мотивите на ВАС (Решение № 10558 от 29.10.2025 г. по адм. д. № 12059 от 2023 г. на ВАС, Първо отделение), с което делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първа инстанция. В него е посочено, че изводите на АССГ за валидност на РА като издаден от компетентни органи по приходите, са в съответствие с Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. д. № 2 / 2024 г. на ОСС на ВАС.

Със Заповед № 3-ЦУ-2795 от 26.08.2021 г. зам. изпълнителният директор на НАП е определил лицата, по отношение на които трябва да бъде извършено контролно производство по данъчно-осигурителен контрол от служители, определени в Заповед № 3-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г., за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Със заповедта е разпоредено контролните производства да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в Заповед № 3-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г. и определени от директора на ТД на НАП С. със Заповед № РД-01-287 от 10.05.2021 г., издадена на основание чл. 112, ал. 2. т. 1 от ДОПК.

Въз основа на горецитираните заповеди органът, възложил ревизията е оправомощен с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, за който не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от ДОПК, включително и в условията на заместване. На основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК по силата на горецитираните заповеди като органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от ДОПК са определени и органът издал РА - Н. С. И., ръководителят на ревизията – Р. В. Н. и органът по приходите, участвал в ревизионното производство – В. Г. Н..

В разпоредбата на чл. 118, ал. 2 от ДОПК е регламентирано, че ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП, а именно: служителите заемащи длъжност „държавен експерт по приходите“, „държавен инспектор по приходите“, „главен експерт по приходите“, „старши експерт по приходите“, „експерт по приходите“, „главен инспектор по приходите“, „старши инспектор по приходите“ и „инспектор по приходите“.

В случая трябва да се има предвид разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК (в редакцията след 01.01.2013 г.), в която изрично е указано, че ревизионните актове се издават съвместно от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията. Предвид гореизложеното следва, че в

настоящия случай РА е издаден от органи по приходите, черпещи компетентност от чл. 119, ал. 2 от ДОПК в редакцията му след изменението на правната норма.

ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕП, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕП, като документите са подписани в срока на действие на удостоверение по чл. 24 от ЗЕДЕП, т. е. и в това отношение ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК.

С оглед изложеното, Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия (в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС), властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

Отделно от гореизложеното, съдът преценява РА № Р-22221721004926-091-001 от 26.04.2022 г., в оспорената част, като незаконосъобразен и необоснован.

В мотивите на решението на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда е посочено, че при първото гледане на делото от състав на АССГ било допуснато съществено процесуално нарушение. То се е изразило в това, че не са обсъдени фактическите и правните основания за отказа на правото на приспадане на ДДС и преобразуването на финансовия резултат с непризнати разходи. Основата за облагане не е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, а по общия ред. При извършените насрещни проверки на доставчиците не са събрани доказателства за реалното осъществяване на доставките. По тази причина приходните органи приемат отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО и липсата на документална обосновааност на разходите по чл. 26, т. 2, във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО. Със същите мотиви на с. 23 е обоснован и формиран извод за липсата на реални доставки и настъпило данъчно събитие и за неправомерно начислен данък от издателите на фактурите по чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. На с. 3 от РА са обсъдени и правните основания на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

В своите мотиви Върховният административен съд изрично е посочил, че при установени според приходната администрация обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК данъчните основи за облагане могат да не бъдат определени с РА по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Такъв именно е случаят с оспорения в настоящото производство РА. Само това, че обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 от ДОПК не са доказани, не обуславя изводи за незаконосъобразност на РА.

На следващо място, ВАС посочва, че решаващият орган, т. е. Директорът на дирекция „ОДОП“, е изложил аргументи, които не са били обсъдени от съда при първото разглеждане на делото. По-конкретно не е обсъдено следното: наличие на непълнота във фактурите на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД, в нарушение на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС, независимо от придружаващите ги документи; липса на доказателства за това, че доставчиците са разполагали със стоките, предмет на продажбите; липса на аналитична отчетност в счетоводството на жалбоподателя; липса на доказателства за това, че на местата на товарене, посочени в пътните листове, се намират обекти, ползвани от доставчиците; липса на плащане по фактурите и др. Съгласно чл. 97, ал. 1, изр. 2 – ро от АПК, приложимо с оглед препращането в § 2 ДР на ДОПК, когато горестоящият орган отхвърли жалбата, мотивите за това решение се смятат за част от мотивите на административния акт. Липсата на обсъждане на тези аргументи от страна на съда е съществено процесуално нарушение.

В конкретния случай настоящият състав съобрази заключението на вещото лице В. Д. Г.. Вещото лице е разпитано при повторното разглеждане на делото от страна на АССГ. В открито съдебно заседание от дата 24.03.2026 г. вещото лице посочва, че е видяла на място складовата програма на дружеството. В заключението си е посочила към всяка фактура какви наличности има. Това ѝ е

било показано на място от складовата програма. Описаното в заключението вещо лице Г. е видяла на място лично, като ѝ е бил предоставен достъп до софтуера. По нейна преценка жалбоподателят е имал изключително добре водена счетоводна отчетност. Това са вторични счетоводни документи, които имат относимост към първичните. Имало е налични фактури с различни номенклатури от различни доставчици. Когато се въведат в програмата се отнасят към съответната номенклатура и програмата ги отнася. Това е абсолютно изчистен детайл в този случай. Напълно проследимо е точно каква стока е закупена и какво е влязло в склада. От гледна точка на опита си в Сметната палата и като одитор според вещото лице счетоводството на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД може да се определи като добро.

В своето заключение вещото лице е използвало таблици. В таблица № 1 от заключението са посочени фактури, като в отделни колони са описани видът на стоката, транспорта и спецификацията. Фактурите са: Фактура № [ЕГН] от дата 25.04.2019 г. с доставчик „Редимейд“ ЕООД със стойност на стоката 3960 лева; Фактура № [ЕГН] от дата 27.05.2019 г. с доставчик „Редимейд“ ЕООД със стойност на стоката 5139 лева; Фактура № [ЕГН] от дата 28.06.2019 г. с доставчик „Редимейд“ ЕООД, стойност на фактурата 6926. 86 лева; Фактура № [ЕГН] от дата 03.07.2019 г. с доставчик „Редимейд“ ЕООД, стойност на фактурата 3550. 37 лева; Фактура № [ЕГН] от дата 01.08.2019 г., с доставчик „Редимейд“ ЕООД, стойност на фактурата 1440 лева; Фактура № [ЕГН] от дата 04.09.2019 г., с доставчик „Редимейд“ ЕООД, стойност на фактурата 19 152 лева; Фактура № [ЕГН] от дата 31.03.2019 г., с доставчик „Редимейд“ ЕООД, стойност на фактурата 13 440 лева; Фактура № [ЕГН] от дата 31.01.2019 г. с доставчик „Пура Вида 13“ ЕООД, стойност на фактурата 4062 лева; Фактура № [ЕГН] от дата 25.02.2019 г. с доставчик „Пура Вида 13“ ЕООД, стойност на фактурата 6753. 73 лева.

Вещото лице е посочило, че описаните фактури са своевременно осчетоводени и окомплектовани с първични счетоводни документи, а именно: приемо-предавателни протоколи, придружени със спецификации, в които са отразени видът на фактурираната номенклатура, брой, стойност. Стоката е транспортирана със служебен автомобил [рег.номер на МПС] , С. Джъмпер. Този автомобил е осчетоводен в регистрите на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД по счетоводна сметка 205 „Транспортни средства“.

Вещото лице е посочило, че в счетоводството на жалбоподателя описаните фактури са осчетоводени и са отразени в регистрите по ДДС. И в тази си част заключението на вещото лице е структурирано и оформено в табличен вид (Таблица № 2). Налични са колони за номер на фактура, доставчик, фактурирана стока, стойност с ДДС и без ДДС, платени, заприходени и по счетоводна сметка, изписани по счетоводна сметка. „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД след получаване на доставката *заприходява* стоката по дебита на материална сметка 304 „Стоки“ по номенклатури и кредита на сметка 4011 „Доставчици“. На вещото лице е предоставено цялото движение по отделно на партида доставчици: „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД. От това вещото лице приема, че всички фактури са осчетоводени в регистрите на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД. Стоката е заплатена, като е дебитирана сметка 401 и е кредитирана сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“.

Според вещото лице, видно от Таблица № 2 получената от доставчиците „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД стока е осчетоводена своевременно и е отразена в дневниците за покупки / продажби по ДДС за съответните данъчни периоди.

При доставката на стоките своевременно са извършени, както осчетоводяванията по материална сметка, доставчици, разплащателна сметка и така и по сметка 4531 „Разчети за данък върху добавената стойност“, които отговарят на Дневниците за покупки по ДДС. Видно от движение на банката се установява, че са осъществени плащанията по извършените доставки. Кога, къде и в

какъв размер е плащането е отразено в таблица № 2, която е част от експертизата.

Получените доставки са изписвани, като са използвани за последващи доставки в търговската дейност, отчетени са приходи от продажбите на същите стоки по сметка 703 „Приходи от продажби и услуги“, които са отразени в счетоводните регистри и дневниците за продажби по ДДС на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД.

В таблица № 3 вещото лице е посочило, че доставчиците „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД са отразили фактурите в своите дневници по ЗДДС.

Решаващият орган (директор на дирекция „ОДОП“) в решение № 1169 от 26.07.2022 г. е приел, че спорно и недоказано остава наличието на посоченото като приложимо основание за определяне на основата за облагане с ДДС и корпоративен данък, а именно – чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК. Решаващият орган е приел, че от ревизираното лице на органите по приходите са представени исканите счетоводни документи, справки и регистри, в това число оборотни ведомости, хронологични регистри на разходни сметки и други. Останали са непредставени фактури и банкови извлечения. Това, според решаващия орган, е основание, което е посочено в чл. 26, т. 2 от ЗКПО, за признаване или непризнаване на счетоводен разход на предприятията. В настоящия случай се касае за непредставяне на относими доказателства, а не за липса на счетоводна отчетност. Не са налице основания за преминаване към особения ред на облагане.

Решаващият орган е изложил аргументи в насока на това, че правото на данъчен кредит е обвързано с наличието на реално извършена доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС. Разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС предвижда, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Стоките трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната.

Според изложеното от решаващия орган лицето упражнява право на данъчен кредит, когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. Фактурата няма прехвърлително действие. Представените от жалбоподателя фактури не притежават необходимата информация. В тях най-общо е посочено, че предмет на доставка са различни видове дрехи, обувки и аксесоари – блузи, пуловери, якета, чанти, обувки, панталони, дънки, елечи, ризи и др.

Представените от жалбоподателя двустранно подписани протоколи (приемо – предавателни) не конкретизират предмета на доставките по фактурите и не удостоверяват индивидуализацията им като родово определени вещи по смисъла на чл. 24, ал. 2 от ЗЗД. Не са представени регистри по сметка 302 (материали) или по сметка 304 (стоки) на аналитично ниво, които да позволяват да се проследи движението на стоките по вид, количество и единична цена.

Решаващият орган е извършил проверка в информационните регистри на НАП. Установено е, че „Редимейд“ ЕООД не е разполагало с персонал (лица по трудови и извънтрудови правоотношения). Не е доказано транспортирането на стоката. Липсва информация относно обектите, на които са натоварени стоките. Не е доказано и плащането на получените стоки.

В обобщение жалбоподателят не е получател на стоките, по които се твърди, че доставчици са „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД. В мотивите на Решението на директора на ОДОП се цитира практика на СЕС. Изрично се въвежда и използва понятието „данъчна измама“, без обаче да става ясно какво отношение има това понятие към фактите по конкретния случай.

По отношение на ЗКПО, според Директора на Дирекция „ОДОП“, органите по приходите на практика са смесили реда за формиране на данъчна основа при „особени случаи“ по смисъла на чл. 122, ал. 2 от ДОПК с разпоредбите за формиране на данъчна основа по общия ред на

материалния закон (чл. 26, т. 2, чл. 10 и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО). Както решаващия орган е посочил в частта по ЗДДС, дори да не са налице основания за преминаване към особения ред за облагане с корпоративен данък няма пречка при положение, че се установяват такива факти и обстоятелства облагането да се извърши по материалния закон. Прието е, че разходите на жалбоподателя не са обосновани документално. Приложение, според тезата на решаващия орган, намира разпоредбата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО. По силата на тази норма не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО. С разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО е дадено определение на понятието документална обоснованост на разход. По силата на алинея първа от същата разпоредба счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч., отразяващ вярно стопанска операция.

Недоказването на доставката на стоки е от значение за третиране на разходите в частта по ЗКПО и по-конкретно, за признаването на разходи за дейността на дружествата. Документирането на стопанска операция, за която няма достатъчно данни, че е извършена, налага увеличаване на финансовия резултат с незаконосъобразно осчетоводените разходи. Реалното извършване на фактурираните доставки е положителен факт, с който жалбоподателят обосновава твърденията си за извършени разходи и от които черпи изгодни за него правни последици. Жалбоподателят разполага с фактури, но те не отразяват вярно стопанските операции. Сделките са сключени фиктивно с цел отклонение от данъчно облагане.

В обобщение, настоящата ревизия формално е преминала по особения ред, но на практика по своето съдържание данъчната основа на жалбоподателя „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД не е определена по аналог, а по общия ред. Това е установено и от директора на дирекция „ОДОП“ и от ВАС. Посоченото означава следното:

Задължението да установи по безспорен начин наличието на специалното обстоятелство по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, обосноваващо провеждането на ревизията по особения ред, е в тежест на ревизиращите органи. След като в хода на ревизията бъдат събрани достатъчно доказателства, чиято съпоставка и анализ да доказват наличието на някое / някои от основанията по чл. 122, ал. 1 от Кодекса, ревизиращите органи, в условията на оперативна самостоятелност, трябва да вземат решение – дали данъчните задължения на ревизираното лице ще бъдат определени по общия или по специалния ред и въз основа на кои изброени в чл. 122, ал. 2 от ДОПК критерии. В случая трябва да се приеме, че данъчните задължения са определени по общия ред.

Това от своя страна води до извод, че в случая органите по приходите не могат да се ползват от оборимата презумпция за истинност, която е част от съдържанието на специалния ред, установен в чл. 124 от ДОПК. Това е оборимата презумпция на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, която установява правилото, че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в ревизионния акт се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. От тази презумпция органите по приходите не могат да се ползват, доколкото безспорно е установено, че ревизията е протекла по общия ред. Тоест, установените с РА данъчни задължения в тежест на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД не се ползват с презумпция за истинност, а трябва да бъдат доказани, така както определят правилата за осъществяване на ревизия по общия ред. Тежестта на доказване лежи върху органите по приходите.

Според настоящия състав, в хода на съдебното производство са събрани множество доказателства, които водят до извод, че са налице реално осъществени доставки. В тази насока съдът кредитира и заключението на вещото лице.

По отношение на ЗКПО

Представени са достатъчно по обем доказателства, които водят до извода, че са налице предпоставки да се признаят разходите, които са били извършени от „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД, във връзка с доставките от страна на „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД. С оглед на това незаконосъобразно са установени данъчни задължения за довносяне в тежест на жалбоподателя по ЗКПО за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 3559. 11 лева.

Този извод е относим и валиден и относно допълнително установени задължения за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 741. 86 лева. (с. 19 от РД)

Данъчната основа за облагане с корпоративен данък е данъчната печалба – по аргумент от чл. 19 от ЗКПО. Данъчната печалба е положителният данъчен финансов резултат, а това е преобразуваният по реда на ЗКПО счетоводен финансов резултат – аргумент от чл. 18, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО. Определянето на данъчния финансов резултат е чрез преобразуване на счетоводния финансов резултат с данъчните постоянни разлики и с данъчните временни разлики. За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато разход не е признат за данъчни цели в хипотезата на данъчни постоянни разлики, с този разход се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

Вече беше посочено, че според настоящия състав са налице достатъчно доказателства относно реалност на доставките от страна на „Пура Вида 13“ ЕООД и „Редимейд“ ЕООД към жалбоподателя. Незаконосъобразен е изводът на органите по приходите, че жалбоподателят неправилно е завишил отчетените разходи за 2019 г. в размер на 39 378. 74 лева и за 2020 г. в размер на 17 315. 39 лева. Тези разходи са документално обосновани по смисъла на чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Разходите са отразени във фактури, които отразяват вярно стопанска операция. Изводите на органите по приходите, че данъчно задълженото лице трябва да до внесе корпоративен данък за 2019 г. в размер на 3559. 11 лева и за 2020 г. в размер на 741. 86 лева, или общо 4300. 97 лева, са незаконосъобразни.

По отношение на ЗДДС

Ревизионното производство обхваща установяване на данъчни задължения по ЗДДС за периода от 01.01.2019 г. до 31.08.2021 г. Жалбоподателят е подавал справки – декларации за всеки един отчетен период по реда на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС. Тези справки – декларации са съставени въз основа на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС.

Според органите по приходите, на основание сключен договор за наем от 02.05.2018 г. с наемодател „МАРТИТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], дружеството „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД през периода от м. 01.2019 г. до м. 12.2020 г. отдава под наем имота на „Пура Вида 13“ ЕООД с месечна наемна цена в размер на 700. 00 евро с ДДС.

Дружеството „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД отдава под наем имота и на „Редимейд“ ЕООД, съгласно договор за наем от 01.06.2018 г.

Налице са доказателства, че задълженията на жалбоподателя към двамата му доставчици са погасени чрез способа на прихващане. В тази насока съдът основава своите правни изводи, както на писмените доказателства по делото, така и на заключението на вещото лице, което напълно кореспондира на доказателствата, събрани по делото.

Съдът намира за убедително и безспорно доказано, че по посочените фактури е осъществено прихващане. Прихващането е институт на гражданското право, уреден в ЗЗД. То е легитимен способ за изпълнение на парични притезания. Две насрещни парични задължения се прихващат и се погасяват до размера на по-малкото от тях. Продажната цена е била погасена чрез прихващане. Правните последици на прихващането са идентични с плащането. Този извод се подкрепя и от доказателствата по делото и от заключението на вещото лице. В допълнителна задача на

експертизата е посочено, че „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД сключва споразумения за насрещно прихващане на задължения с „Пура Вида 13“ ЕООД с приложени фактури (на дата 13.12.2019 г.) и с „Редимейд“ ЕООД на дата 31.12.2019 г. и на дата 31.08.2020 г. (лист 352 от делото).

На икономическата експертиза са предоставени Споразумения за насрещно прихващане, както и отразените фактури към тях. Фактурите са регистрирани в дневниците по ДДС. Същите са приложени към допълнителното заключение на вещото лице Г.. Видно от фактурите са формирани разходи за наем на помещения, както и ползвани в тези помещения консумативи за електроенергия, вода, местни данъци и такси (такса битови отпадъци) и закупени краткотрайни материални активи / стока по спецификации.

Вещото лице дава заключение, че задълженията на „Евразия – мост“ ЕООД към „Пура Вида 13“ ЕООД и „Редимейд“ ЕООД са погасени чрез описаното прихващане. Към тази част от заключението са представени копия от сключените споразумения за насрещно прихващане.

Не се споделят доводите на ответника, че жалбоподателят „Евразия – мост“ ЕООД не е имал право да преотдава недвижим имот – магазин № 6, находящ се в [населено място], [улица] – което в крайна сметка означава (според органите по приходите), че не трябва да се кредитира обстоятелството, че този обект е бил нает от „Редимейд“ ЕООД и от „Пура Вида 13“ ЕООД. Тоест, органите по приходите не кредитират тезата, че финансовите задължения на двете дружества към „Евразия мост“ ЕООД са основание за извършеното прихващане с техните вземания от жалбоподателя. Липсата на писмено съгласие от наемодателя на обекта „Мартитранс“ ЕООД да се извърши преотдаване не може да се приравни на липса на наемни отношения между жалбоподателя и двамата доставчици. Нарушението на едно договорно задължение може да доведе до търсене на договорна отговорност от страна на наемодателя. Това обаче не означава, че наемателят не е преотдавал имота на своите доставчици срещу определена наемна цена, която е останала дължима и в крайна сметка е била предмет на прихващане.

Не трябва да се кредитира и аргументът на приходната администрация относно извършена проверка в масивите на НАП. Тази проверка е показала, че за периода на сделките „Редимейд“ ЕООД не е разполагало с лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Само по себе си това обстоятелство не води до еднозначен извод, че доставките не са извършени от „Редимейд“ ЕООД. Кадровата обезпеченост на доставчика не е категоричен белег относно липсата или наличието на доставка. В тази насока трябва да се отбележи Решение на Съда на ЕС по дело С – 324 / 11 по дело Gabor Toth срещу Nemzeti Adó- és Vámhivatal Eszák. В него е посочено, че Директива 2006 / 112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане на дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставените му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчно задължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата за доставки.

Не се споделя доводът, който принципно служи да обоснове наличието на „знание“ у жалбоподателя относно фиктивния характер на сделките. Органите по приходите приемат, че няма как жалбоподателят да не е знаел, че участва в данъчна измама, доколкото управителят на „Евразия – мост“ ЕООД Д. Р. е майка на управителя на „Редимейд“ ЕООД В. Р.. Сам по себе си този факт, установен чрез справка в ЕСГРАОН, не може да доведе до извод за знание в контекста на понятието „данъчна измама“.

Относно данъчен период 01.01.2019 – 31.01.2019 г.

Съдът намира, че са представени убедителни доказателства относно реалност на доставките по

фактура № [ЕГН] от 31.01.2019 г. Доставчик по тази фактура е „Пура вида 13“ ЕООД, като предмет на доставката е стока. Представена е спецификация относно предмета на доставката – стоки общо 86 позиции. Представен е и пътен лист. По делото е налице копие на приемо – предавателен протокол.

Относно данъчен период 01.02.2019 – 28.02.2019 г.

Представени са убедителни доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 25.02.2019 г. Доставчик по тази фактура е „Пура вида 13“ ЕООД, като предмет на доставката е стока. Представена е спецификация относно предмета на доставката – стоки общо 131 позиции. Представен е и пътен лист. По делото е налице копие на приемо – предавателен протокол.

Относно данъчен период 01.04.2019 – 30.04.2019 г.

Представена са доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 25.04.2019 г. Фактурата е придружена от спецификация и пътен лист. Налице е приемо-предавателен протокол. Доставчик по тази фактура е „Редимейд“ ЕООД, като предмет на доставката са стоки.

Относно данъчен период 01.05.2019 – 31.05.2019 г.

Представени са доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 27.05.2019 г. Фактурата е придружена от спецификация и пътен лист. Налице е приемо-предавателен протокол от същата дата – 27.05.2019 г. Доставчик по тази фактура е „Редимейд“ ЕООД.

Относно данъчен период 01.06.2019 – 30.06.2019 г.

Представени са доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 28.06.2019 г. Фактурата е придружена от спецификация и пътен лист. Налице е приемо-предавателен протокол. Доставчик по тази фактура е „Редимейд“ ЕООД.

Относно данъчен период 01.07.2019 г. – 31.07.2019 г.

Представени са доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 03.07.2019 г. Фактурата е придружена от спецификация и пътен лист. Налице е приемо-предавателен протокол. Доставчик по тази фактура е „Редимейд“ ЕООД.

Относно данъчен период 01.08.2019 г. – 31.08.2019 г.

Представени са доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 01.08.2019 г. Фактурата е придружена от спецификация и пътен лист. Налице е приемо-предавателен протокол. Доставчик по тази фактура е „Редимейд“ ЕООД.

Относно данъчен период 01.09.2019 г. – 30.09.2019 г.

Представени са доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 04.09.2019 г. Фактурата е придружена от спецификация и пътен лист. Налице е приемо-предавателен протокол. Доставчик по тази фактура е „Редимейд“ ЕООД.

Относно данъчен период 01.12.2019 г. – 31.12.2019 г.

Представени са доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 02.12.2019 г. Фактурата е придружена от спецификация и пътен лист. Налице е приемо-предавателен протокол от дата 02.12.2019 г. Доставчик по тази фактура е „Редимейд“ ЕООД.

Относно данъчен период 01.03.2020 г. – 31.03.2020 г.

Представени са доказателства относно реалност на доставките по фактура № [ЕГН] от дата 31.03.2020 г. Фактурата е придружена от спецификация и пътен лист. Налице е приемо-предавателен протокол. Доставчик по тази фактура е „Редимейд“ ЕООД.

Видно и от спецификациите и от заключението на вещото лице стоките са посочени по видове. Установено е транспортното средство.

При формиране на своите правни изводи съдът съобрази и допълнително представените от адв. Я. доказателства при повторното разглеждане на делото в АССГ, съгласно дадените от ВАС указания. Представени са извлечения от складовата програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по доставчици „Редимейд“ ЕООД и „Пура Вида 13“ ЕООД; извлечения от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 709; извлечения от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 703; извлечения от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 702; извлечения от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 606; извлечения от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 602; извлечения от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 601; извлечения от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 498; Оборотна ведомост на „Евразия – Мост“ ЕООД за 2020 г.; Оборотна ведомост на „Евразия – Мост“ ЕООД за 2019 г.; Оборотна ведомост на „Евразия – Мост“ ЕООД за 2021 г.; Извлечение от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 703 по клиент „Редимейд“ ЕООД; Извлечение от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 703 по клиент „Пура Вида 13“ ЕООД; Извлечение от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 403 по доставчик „Редимейд“ ЕООД; Извлечение от счетоводната програма на „Евразия – Мост“ ЕООД по сметка 403 по доставчик „Пура Вида 13“ ЕООД; Главна книга на „Евразия – Мост“ ЕООД за 2019 г., Главна книга на „Евразия – Мост“ ЕООД за 2020 г.; Главна книга на „Евразия – Мост“ ЕООД за 2021 г. и други, подробно описани от жалбоподателя в опис за открито съдебно заседание.

С Решение № 1169/26.07.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД„ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП) оспореният РА е частично ИЗМЕНЕН, относно установения резултат по ЗДДС, както следва:

за периода м. **02.2019** г. размерът от 613. 32 лв. за внасяне е определен на 488. 54 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

за периода м. **06.2019** г. размерът от 3 097. 10 лв. за внасяне е определен на 1 088. 07 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

за периода м. **07.2019** г. размерът от 1 537. 11 лв. за внасяне е определен на 412. 90 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви;

за периода м. 06.2020 г. ДДС размерът от 1 568. 38 лв. за възстановяване е определен на 2 400. 00 лв. за възстановяване;

за периода м. 11.2020 г. размер от 68. 84 лв. за внасяне е определен на 0. 00 лв. за внасяне;

за периода м. 12.2020 г. размерът от 2 579. 87 лв. за възстановяване е определен на 2 608. 43 лв. за възстановяване;

за периода м. 08.2021 г. размерът от 556. 49 лв. за възстановяване е определен на 592. 87 лв. за възстановяване,

и е ПОТВЪРДЕН в оспорената част на установени резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. **01.2019 г., м. 04.2019 г.,** от м. **05.2019 г.** до м. **09.2019 г., м. 12.2019 г.** и м. **03.2020 г.,** както и по ЗКПО за 2019 г. и 2020 г., ведно със съответните лихви.

Съгласно чл. 152 от ДОПК РА подлежи на обжалване по административен ред пред решаващия орган – директора на дирекция „ОДОП“ С..

По аргумент от чл. 156, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК Ревизионният акт не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която не е обжалван по административен ред, както и в частта, в която жалбата е изцяло уважена с решението. По аргумент от чл. 156, ал. 1, изречение 1 – во от ДОПК РА в частта, която не е отменена с решението по чл. 155, може да се обжалва по съдебен ред чрез решаващия орган в 14-дневен срок от получаването на решението. От тълкуването на цитираните

разпоредби се обуславя извод, че на оспорване по съдебен ред подлежи РА, който е обжалван по административен ред и не е отменен или прогласен за нищожен.

Посоченото означава, че жалбоподателят може да оспорва РА в частта за ДДС само по отношение на следните периоди: м. **02.2019 г.**; **06.2019 г.**; м. **07.2019 г.** (изменени, но въпреки това формиращи данъчни задължения в тежест на жалбоподателя), както и относно периодите м. **01.2019 г.**; м. **04.2019 г.**; м. **05.2019 г.**, м. **06.2019 г.**, м. **07.2019 г.**, м. **08.2019 г.**, м. **09.2019 г.**, **12.2019 г.** и м. **03.2020 г.** (общо 12 периода)

В допълнителна молба от дата 03.11.2022 г. до съда жалбоподателят, чрез адв. Я., е посочено, че се оспорват задължения по ДДС, като са посочени общо 18 данъчни периода. От друга страна, според настоящият състав съдебното оспорване е допустимо за по-малко на брой данъчни периоди, съответно на диспозитива на решението на директора на Дирекция „ОДОП“.

Необходимо е да се посочи, че в РА корекцията на ДДС обхваща данъчни периоди, които са следващи спрямо осъществени доставки. Така например за данъчен период м. Март 2019 г. е посочено, че от извършените корекции в данъчни периоди м. 01.2019 г. и м.02.2019 г. процедурата по приспадане на данъка не е налице и резултатът за периода се изменя на ДДС за внасяне в размер на 638. 70 лева. По подобен начин са установени данъчни задължения за м. 10 и 11 от 2019 г., от м. 01 и 02.2020 г., м. 05.2020 г. Дължимата сума за м. 08.2020 г. е 831. 62 лева. Тези данъчни периоди обаче остават извън обхвата на изменените, респ. потвърдени от директора. Независимо че са посочени в молбата на адв. Я., те не са предмет на съдебен контрол.

Отново в молбата от „Евразия – Мост“ ЕООД (лист 288 от делото) е посочено, че се оспорва ДДС за м. 11.2020 в размер на 68. 84 лева. С решението на директора на дирекция „ОДОП“ обаче в тази част РА е изменен на резултат за внасяне 0. 00 лева. В тази част жалбоподателят няма правен интерес.

В тази молба на „Евразия – Мост“ ЕООД е посочено още, че се оспорва и данъчен период 01.2021 г. – дължима сума 412. 72 лева. Видно от колона 6 на РА това е сума, която е декларирана от жалбоподателя. В решението на директора на дирекция „ОДОП“ (с. 2 от решението) изрично е посочено, че от м. 01.2021 г. до м. 07.2021 г. не са налице корекции на декларираните от лицето резултати по ЗДДС. Жалбата е оставена без разглеждане от директора, като няма данни да е била обжалвана, и решението му в тази част е влязло в сила. Тоест, жалбата до АССГ и относно данъчен период 01.2021 г. попада в обхвата и приложното поле на чл. 156, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК - РА не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която не е обжалван по административен ред. Жалбата на „Евразия – Мост“ ЕООД в частта относно м. 03.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 05.2020 г., м. 08.2020 г., м. 11.2020 г. и м. 01.2021 г., е недопустима като насочена срещу акт, който не подлежи на съдебно обжалване.

В заключение – оспореният Ревизионен акт № Р-22221721004926-091-001/26.04.2022 г., в частта, изменен и потвърден от ответника с Решение № 1169/26.07.2022 г. подлежи на отмяна, като незаконосъобразен и необоснован.

Относно разноските

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени по представен списък общо в размер на 4250. 00 лв. при първото разглеждане на делото (л. 341), от които платена държавна такса в размер на 50 лв., заплатен депозит на вещо лице общо в размер на 600. 00 лева и заплатено в брой въз основа на договор за правна помощ, адвокатско възнаграждение в размер на 3600. 00 лв. Равностойност в евро 2172. 99.

Пред касационната инстанция са представени доказателства за извършени разноски от страна на жалбоподателя. Представени са доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение съгласно

фактура № 302 от дата 30.11.2023 г. за сумата от 1800 лева – платена в брой. Равностойност в евро 920.33.

При повторното разглеждане на делото от АССГ са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1466.40 евро, съгласно фактура № 505 от дата 30.01.2026 г. Представено е и копие на извлечение от банка ДСК.

Общо размерът на разноските по делото, които трябва да се присъдят в тежест на приходната администрация е 4559.72 евро.

Претендираният размер на адвокатското възнаграждение съдът не намира за прекомерен, тъй като е близък до минимума, поради което следва да бъде присъден в пълнота. Възражението за прекомерност е неоснователно.

Предвид гореизложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 45 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД издадения от органи по приходите при ТД на НАП – С. Ревизионен акт № Р-22221721004926-091-001/26.04.2022 г., **В ЧАСТТА**, в която е изменен и потвърден с Решение № 1169/26.07.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да възстанови на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноските по делото в размер на общо **4559.72 евро**.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „ЕВРАЗИЯ-МОСТ“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221721004926-091-001/26.04.2022 г., **В ЧАСТТА** относно ДДС за данъчни периоди м. 03.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 05.2020 г., м. 08.2020 г., м. 11.2020 г. и м. 01.2021 г., като недопустима, насочена срещу акт, който не подлежи на съдебно обжалване.

В ТАЗИ ЧАСТ решението, с характер на определение, може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република Б. чрез Административен съд София-град.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.